

Brussel, 4 oktober 2017
(OR. en)

12830/17

**Interinstitutioneel dossier:
2016/0231 (COD)**

**CLIMA 258
ENV 798
ENER 382
TRANS 388
AGRI 520
COMPET 638
ECOFIN 776
CODEC 1505**

NOTA

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	de Raad
nr. vorig doc.:	12334/17
Nr. Comdoc.:	11483/16 + ADD 1 - COM(2016) 482 FINAL
Betreft:	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende bindende jaarlijkse broeikasgasemissiereducties door de lidstaten van 2021 tot en met 2030 voor een veerkrachtige energie-unie en om aan de toezeggingen uit hoofde van de Overeenkomst van Parijs te voldoen, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 525/2013 van het Europees Parlement en de Raad betreffende een bewakings- en rapportagesysteem voor de uitstoot van broeikasgassen en een rapportagemechanisme voor overige informatie met betrekking tot klimaatverandering (eerste lezing) - Algemene oriëntatie

I. INLEIDING

1. Tijdens zijn bijeenkomst van 23 en 24 oktober 2014 heeft de Europese Raad overeenstemming bereikt over het kader voor het klimaat- en energiebeleid 2030 voor de Europese Unie en zich, wat de reductie van de in de EU uitgestoten broeikasgassen betreft, geschaard achter een bindend EU-streefcijfer van ten minste 40 % in 2030 ten opzichte van 1990¹. Dat streefcijfer omvat ook de voorgenomen nationaal bepaalde bijdragen (Intended Nationally Determined Contributions - INDC's) van de EU en haar lidstaten, die op 6 maart 2015 bij het secretariaat van het UNFCCC zijn ingediend.

¹ Doc. EUCO 169/14.

2. De Commissie heeft op 20 juli 2016 twee wetgevingsvoorstellen aangenomen over de bijdrage van de niet-ETS-sectoren aan de totale inspanning, te weten een voorstel betreffende bindende jaarlijkse broeikasgasemissiereducties door de lidstaten van 2021 tot en met 2030 (verordening inzake de verdeling van de inspanningen)², en een voorstel over de opname van broeikasgasemissies en -verwijderingen door landgebruik, verandering in landgebruik en bosbouw in het klimaat- en energiekader 2030 (LULUCF-verordening)³.
3. In het voorstel voor een verordening inzake de verdeling van de inspanningen (Effort Sharing Regulation - ESR) zijn de nationale reductiestreefcijfers vastgesteld op basis van het relatief bbp per hoofd van de bevolking, waarbij de streefcijfers voor de lidstaten met een bbp per hoofd dat hoger ligt dan het EU-gemiddelde, zijn aangepast om de kosteneffectiviteit binnen die groep weer te geven. In het voorstel worden de bestaande vormen van flexibiliteit gehandhaafd (bankieren en lenen, overdrachten tussen lidstaten) en worden twee nieuwe flexibiliteitsvormen voorgesteld: een beperkt gebruik van nettoverwijderingen afkomstig van bepaalde boekhoudkundige LULUCF-categorieën ter verwezenlijking van de streefcijfers in de sectoren waarvoor de inspanningsverdeling geldt, en de mogelijkheid voor lidstaten om een beperkt aantal ETS-rechten (in totaal 100 miljoen) te gebruiken ter compensatie van emissies in de sectoren waarvoor de inspanningsverdeling geldt.
4. Het Europees Parlement heeft op 14 juni 2017 48 amendementen op het Commissie-voorstel aangenomen.
5. Het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's hebben respectievelijk op 14 december 2016 en op 22 en 23 maart 2017 advies uitgebracht.
6. De Raad (Milieu) heeft het voorstel samen met het voorstel voor de LULUCF-verordening drie maal besproken. Bij de meest recente bespreking, op 19 juni 2017, werd een voortgangsverslag van het Maltese voorzitterschap als uitgangspunt gebruikt⁴.

² Doc. 11483/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

³ Doc. 11494/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

⁴ Doc. 9861/17.

7. Het Estse voorzitterschap heeft de werkzaamheden in verband met de tekst onverminderd voortgezet. Het Comité van permanente vertegenwoordigers (Coreper) heeft zich op 27 september 2017 gebogen over een nieuwe compromistekst van het voorzitterschap⁵. Uit die bespreking bleek dat er bredere steun was om tot een algemene oriëntatie in de Raad te komen op basis van de tekst van het voorzitterschap. Naar aanleiding van de bespreking in het Coreper heeft het voorzitterschap slechts één wijziging in de tekst aangebracht. Die wijziging staat **vetgedrukt en onderstreept** in overweging 2 (eerdere wijzigingen ten opzichte van het oorspronkelijke Commissievoorstel zijn onderstreept).
8. De tekst zal worden voorgelegd aan de Raad (Milieu), opdat deze zich erop kan beraden tijdens zijn zitting van 13 oktober 2017, teneinde tot een algemene oriëntatie te komen.

II. STAND VAN ZAKEN

9. Over de nationale streefcijfers inzake de vermindering van broeikasgasemissies voor 2030, uitgedrukt als percentages in bijlage I bij het Commissievoorstel, was er tijdens de besprekingen in de Raad nauwelijks discussie. Ten behoeve van het globale evenwicht van het voorstel lag de focus vanaf het begin op de andere centrale onderdelen: het beginpunt van het lineaire reductietraject (artikel 4), de LULUCF-flexibiliteit (artikel 7 en bijlage III), de eenmalige flexibiliteit (artikel 6 en bijlage II), en de aanpassing van de emissieruimte voor bepaalde lidstaten (artikel 10, lid 2, en bijlage IV).
10. Met betrekking tot enkele van die centrale onderdelen werden andere benaderingen dan die van het Commissievoorstel besproken, maar geen daarvan kon op voldoende steun rekenen. Om de besprekingen vooruit te helpen, voegde het Maltese voorzitterschap een nieuw element aan het voorstel toe, nl. een veiligheidsreserve (artikel 10 bis). De veiligheidsreserve wordt voorgesteld om aan de zorgpunten van een aantal lidstaten tegemoet te komen zonder aan de centrale onderdelen van het Commissievoorstel te raken. Tijdens de zitting van de Raad van juni 2017 hadden de delegaties lof voor de inspanningen van het voorzitterschap, en onderkenden veel delegaties dat de voorgestelde aanpak perspectieven bood.

⁵ Doc. 12334/17.

11. Onder het Estse voorzitterschap werd dan ook getracht de bepalingen over het functioneren van de veiligheidsreserve te verduidelijken, onder meer wat betreft de omvang ervan en de gebruiksvoorwaarden. De voorgestelde veiligheidsreserve zal in 2032 worden opengesteld voor minder welvarende lidstaten die hun streefcijfers voor 2013-2020 overtroffen hebben maar het emissiestreefcijfer voor 2030 dreigen niet te halen, zelfs niet na gebruikmaking van andere flexibiliteitsvormen. De veiligheidsreserve berust op het beginsel dat zij geen afbreuk mag doen aan de verwezenlijking van de doelstelling van de Unie om in 2030 30 % minder broeikasgassen uit te stoten in de onder de voorgestelde verordening vallende sectoren.
12. Het voorzitterschap is van mening dat de voorgestelde veiligheidsreserve op een eerlijke, evenwichtige manier inspeelt op de zorgpunten van een aantal lidstaten zonder dat de milieu-integriteit van het Commissievoorstel in het gedrang komt. De meeste delegaties kunnen zich in principe vinden in de veiligheidsreserve. Verschillende delegaties geven echter aan dat zij het idee alleen steun mits de andere centrale onderdelen van het Commissievoorstel ongewijzigd blijven. De maximale omvang van de reserve blijft het grootste discussiepunt, en daarom staat het cijfer dat het voorzitterschap voorstelt (100 miljoen) tussen vierkante haakjes: sommige delegaties willen een hoger cijfer, andere zijn tegen een verhoging of willen een lager cijfer.
13. Enkele delegaties die het niet eens zijn met het door de Commissie voorgestelde beginpunt van het traject, zijn van oordeel dat de veiligheidsreserve onvoldoende tegemoetkomt aan hun zorgpunten. Eén delegatie heeft recentelijk een aanpassing van de emissieruimten voor een specifieke groep lidstaten in uitzonderlijke omstandigheden voorgesteld die een aanvulling op de aanpassing krachtens artikel 10, lid 2, zou vormen. Een andere delegatie heeft voorgesteld dat de LULUCF-flexibiliteit tussen bepaalde lidstaten zou moeten kunnen worden herverdeeld indien minder dan het totale aantal van 280 miljoen nettoverwijderingen gebruikt wordt om in de periode 2021-2030 aan de verplichtingen van de ESR te voldoen.

14. Tijdens de bespreking in het Coreper op 27 september kregen allebei de bovengenoemde voorstellen steun van verschillende delegaties. Een aantal andere delegaties maakte evenwel een studievoorbehoud bij de nieuwe voorstellen, terwijl nog andere delegaties vreesden dat de voorstellen het delicate evenwicht van de tekst van het voorzitterschap zouden verstoren en de tekst liever wilden houden zoals hij aan het Coreper was voorgelegd. Het voorzitterschap besloot daarom zijn meest recente compromistekst slechts op enkele kleine punten te wijzigen en deze tekst ter bespreking aan de Raad toe te zenden.

IV. CONCLUSIE

In het licht van het voorgaande wordt de Raad verzocht een algemene oriëntatie vast te stellen op basis van de tekst in bijlage dezes, die zal dienen als uitgangspunt voor de aanstaande onderhandelingen met het Europees Parlement over dit voorstel in het kader van de gewone wetgevingsprocedure.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende bindende jaarlijkse broeikasgasemissiereducties door de lidstaten van 2021 tot en met 2030 voor een veerkrachtige energie-unie en om aan de toezeggingen uit hoofde van de Overeenkomst van Parijs te voldoen, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 525/2013 [...]

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 192, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie⁶,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité⁷,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's⁸,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

- 1) Wat de reductie van de in de EU uitgestoten broeikasgassen betreft, schaarde de Europese Raad zich in zijn conclusies van 23 en 24 oktober 2014 over het kader voor het klimaat- en energiebeleid 2030 achter een bindend streefcijfer van ten minste 40 % eigen reductie van broeikasgasemissies voor de gehele economie tegen 2030 ten opzichte van 1990, en dit is in de conclusies van 17 en 18 maart 2016 bevestigd. [...]

⁶ PB C van , blz. .

⁷ PB C van , blz. .

⁸ PB C van , blz. .

- 2) In de conclusies van de Europese Raad van 23 en 24 oktober 2014 is vastgesteld dat het streefcijfer collectief door de EU op de meest kosteneffectieve wijze moet worden gehaald, en dat in 2030 binnen het in Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad⁹ vastgestelde emissiehandelssysteem van de Unie ("EU-ETS") een emissiereductie van 43 % ten opzichte van 2005 tot stand moet zijn gebracht en in de niet-ETS-sectoren een reductie van 30 % [...]. Alle sectoren van de economie moeten tot het verwezenlijken van deze emissiereducties bijdragen en alle lidstaten moeten aan deze inspanning deelnemen, waarbij overwegingen van billijkheid en solidariteit op een evenwichtige manier in aanmerking zullen worden genomen. De methode om de nationale reductiestreefcijfers voor de niet-ETS-sectoren te bepalen, met alle elementen die worden toegepast in Beschikking nr. 406/2009/EG van het Europees Parlement en de Raad¹⁰, moet tot en met 2030 worden gehandhaafd, waarbij de inspanningen worden verdeeld op basis van het relatieve bruto binnenlands product (bbp) per hoofd van de bevolking. **Alle lidstaten zullen een bijdrage leveren aan de algehele EU-reductie in 2030, met streefcijfers gaande van 0 % tot -40 % ten opzichte van 2005.** De nationale streefcijfers binnen de groep lidstaten met een bbp per hoofd van de bevolking dat hoger ligt dan het gemiddelde van de Unie moeten evenredig worden aangepast met het oog op een billijke en evenwichtige weerspiegeling van de kosteneffectiviteit. De verwezenlijking van deze broeikasgasemissiereducties moet efficiëntie en innovatie in de Europese economie bevorderen en in het bijzonder verbeteringen in met name de bouwsector, de landbouw, het afvalbeheer en het vervoer stimuleren, voor zover deze onder het toepassingsgebied van deze verordening vallen.

⁹ Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32).

¹⁰ Beschikking nr. 406/2009/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 inzake de inspanningen van de lidstaten om hun broeikasgasemissies te verminderen om aan de verbintenissen van de Gemeenschap op het gebied van het verminderen van broeikasgassen tot 2020 te voldoen (PB L 140 van 5.6.2009, blz. 136).

- 3) Deze verordening implementeert voorts de bijdragen van de Unie uit hoofde van de Overeenkomst van Parijs¹¹, die in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (United Nations Framework Convention on Climate Change - UNFCCC) is aangenomen en overeenkomstig Besluit (EU) 2016/1841 van de Raad¹² op 5 oktober 2016 namens de Unie is geratificeerd. De [...] toezegging van de Unie tot emissiereducties in de gehele economie is vervat in de voorgenomen nationaal bepaalde bijdrage [...] die de Unie en haar lidstaten op 6 maart 2015 in het licht van de Overeenkomst van Parijs hebben ingediend bij het secretariaat van het UNFCCC. De Overeenkomst van Parijs is op 4 november 2016 in werking getreden en vervangt de aanpak die in het kader van het Protocol van Kyoto van 1997 is gevolgd en die na 2020 niet zal worden voortgezet.
- 4) [opgenomen in overweging 3]
- 5) Voor de overschakeling naar schone energie zijn veranderingen in het investeringsgedrag en stimuleringsmaatregelen op alle beleidsgebieden noodzakelijk. Het is een essentiële prioriteit van de Unie om een veerkrachtige energie-unie tot stand te brengen en daarmee haar burgers betrouwbare, duurzame, concurrerende en betaalbare energie te leveren. Om dat te bereiken, moet verder werk worden gemaakt van ambitieuze klimaatmaatregelen via deze verordening en moet vooruitgang worden geboekt met andere aspecten van de energie-unie, zoals in de mededeling van de Commissie met de titel "Een kaderstrategie voor een schokbestendige energie-unie met een toekomstgericht beleid inzake klimaatverandering"¹³ is uiteengezet.

¹¹ PB L 282 van 19.10.2016, blz. 4.

¹² Besluit (EU) 2016/1841 van de Raad van 5 oktober 2016 betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van de Overeenkomst van Parijs, die is aangenomen in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (PB L 282 van 19.10.2016, blz. 1).

¹³ 6594/15 - COM(2015) 80 final.

- 6) Deze verordening moet van toepassing zijn op de emissies van de categorieën van de Intergouvernementele Werkgroep inzake klimaatverandering (IPCC-categorieën) energie, industriële processen en gebruik van producten, landbouw en afval, zoals bepaald in het kader van Verordening (EU) nr. 525/2013 van het Europees Parlement en de Raad¹⁴, met uitzondering van de emissies afkomstig van de activiteiten die zijn opgenomen in bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG. Onverminderd artikel 7 en artikel 9, lid 2, van deze verordening, dienen de activiteiten die vallen onder Verordening (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad [LULUCF]^{15**} buiten het toepassingsgebied van deze verordening te vallen.
- 7) De gegevens die momenteel worden gerapporteerd in de nationale broeikasgasinventarissen en de nationale en Europese registers zijn niet toereikend om op het niveau van de lidstaten te bepalen hoeveel CO₂-uitstoot van de burgerluchtvaart op nationaal niveau niet onder Richtlijn 2003/87/EG valt. Bij het vaststellen van rapportageverplichtingen moet de Unie de lidstaten en het midden- en kleinbedrijf (mkb) geen lasten opleggen die niet in verhouding staan tot de nagestreefde doelstellingen. De niet onder Richtlijn 2003/87/EG vallende CO₂-emissies van vluchten maken slechts een zeer klein deel uit van de totale broeikasgasemissies, en een rapportagesysteem voor die emissies zou onnodig belastend zijn in het licht van de bestaande voorschriften die uit hoofde van Richtlijn 2003/87/EG voor de gehele sector gelden. Derhalve moeten CO₂-emissies van IPCC-broncategorie "1.A.3.A burgerluchtvaart" voor de toepassing van deze verordening als gelijk aan nul worden beschouwd.
- 8) De mate waarin elke lidstaat de broeikasgasemissies in 2030 moet hebben teruggedrongen, moet worden bepaald in verhouding tot de hoeveelheid onder deze verordening vallende broeikasgasemissies die in 2005 is vastgesteld, met uitsluiting van de geverifieerde emissies van installaties die in 2005 bestonden en pas na 2005 in het EU-ETS zijn opgenomen. De jaarlijkse emissieruimte voor 2021 tot en met 2030 moet worden bepaald op basis van de gegevens die door de lidstaten zijn ingediend en door de Commissie zijn beoordeeld.

¹⁴ Verordening (EU) nr. 525/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende een bewakings- en rapportagesysteem voor de uitstoot van broeikasgassen en een rapportagemechanisme voor overige informatie op nationaal niveau en op het niveau van de Unie met betrekking tot klimaatverandering, en tot intrekking van Beschikking nr. 280/2004/EG (PB L 165 van 18.6.2013, blz. 13).

¹⁵ Verordening (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad inzake de opname van broeikasgasemissies en -verwijderingen door landgebruik, verandering in landgebruik en bosbouw in het klimaat- en energiekader 2030 en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 525/2013 (PB ...).

* Zie doc. 11494/2016 [LULUCF].

- 9) De aanpak van de jaarlijkse bindende nationale doelstellingen die in Beschikking nr. 406/2009/EG [...] wordt gehanteerd, moet van 2021 tot en met 2030 worden gehandhaafd, waarbij de trajectberekening begint in 2020 op basis van de gemiddelde broeikasgasemissies tijdens de periode 2016 tot en met 2018, en het eind van het traject voor elke lidstaat de doelstelling voor 2030 is. Voor de lidstaten met zowel een positieve doelstelling volgens Beschikking nr. 406/2009/EG als een toenemende jaarlijkse emissieruimte tussen 2017 en 2020 volgens Besluit 2013/162/EU¹⁶ van de Commissie en Uitvoeringsbesluit 2013/634/EU¹⁷ van de Commissie is voorzien in een aanpassing van de emissieruimte in 2021, zodat de capaciteit voor meer broeikasgasemissies tijdens die jaren wordt weerspiegeld. [...].
- 10) Er wordt een nieuwe eenmalige flexibiliteit ingebouwd om de verwezenlijking van de streefcijfers te vergemakkelijken voor lidstaten met nationale reductiestreefcijfers die aanzienlijk boven zowel het gemiddelde van de Unie als hun kosteneffectief reductiepotentieel liggen, alsmede voor lidstaten die in 2013 niet kosteloos rechten hebben toegewezen aan industriële installaties [...].

¹⁶ Besluit 2013/162/EU van de Commissie van 26 maart 2013 tot vaststelling van de jaarlijkse emissieruimte van de lidstaten voor de periode 2013 tot en met 2020 overeenkomstig Beschikking nr. 406/2009/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 90 van 28.3.2013, blz. 106).

¹⁷ Uitvoeringsbesluit 2013/634/EU van de Commissie van 31 oktober 2013 inzake de aanpassingen van de jaarlijkse emissieruimte van de lidstaten voor de periode 2013 tot en met 2020 overeenkomstig Beschikking nr. 406/2009/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 292 van 1.11.2013, blz. 19).

- 10a) Een beginpunt op basis van de gemiddelde hoeveelheid broeikasgasemissies van 2016 tot en met 2018 houdt niet voldoende rekening met de eerdere inspanningen die de lidstaten met een bbp per hoofd van de bevolking onder het gemiddelde van de Unie in 2013 zich sinds 2013 hebben getroost. Het is daarom dienstig te voorzien in een beperkte veiligheidsreserve voor speciale doeleinden van maximaal [100] miljoen ton CO₂-equivalent, en tegelijk de milieu-integriteit van deze verordening te handhaven, alsmede in prikkels voor acties van lidstaten die verder gaan dan de minimumbijdragen krachtens deze verordening [...]. De reserve moet ten goede komen aan de lidstaten waarvan het bbp per hoofd van de bevolking in 2013 onder het EU-gemiddelde lag en waarvan de emissies lager liggen dan hun jaarlijkse emissieruimte van 2013 tot en met 2020 en die, ondanks het gebruik van andere flexibiliteitsvormen krachtens deze verordening, moeite hebben om hun emissiestreefcijfer voor 2030 te halen. [...] Zonder bijkomend beleid zou een reserve van deze omvang in de periode 2021 tot en met 2030 een aanzienlijk deel van het geraamde collectieve tekort van de in aanmerking komende lidstaten dekken, en tegelijk de prikkels voor aanvullende actie handhaven. De reserve moet voor die lidstaten in 2032 beschikbaar zijn [...], mits het gebruik ervan geen afbreuk doet aan de verwezenlijking van de doelstelling van de Unie om in 2030 30 % minder broeikasgassen uit te stoten in de sectoren die onder deze verordening vallen.
- 11) Een reeks maatregelen van de Unie helpt de lidstaten hun klimaattoezeggingen na te komen en is van essentieel belang om de noodzakelijke emissiereducties te verwezenlijken in de sectoren die onder deze verordening vallen. Deze omvatten de wetgeving inzake geïmporteerde broeikasgassen, de reductie van CO₂-emissies van wegvoertuigen, de energieprestatie van gebouwen, hernieuwbare energie, energie-efficiëntie en de circulaire economie, alsook de financieringsinstrumenten van de Unie voor klimaatgerelateerde investeringen.

- 12) Verordening [LULUCF] bevat de boekhoudregels voor broeikasgasemissies en -verwijderingen die verband houden met landgebruik, verandering in landgebruik en bosbouw (land use, land-use change and forestry - LULUCF). Ofschoon het milieuresultaat uit hoofde van deze verordening met betrekking tot de niveaus van de gerealiseerde broeikasgasemissiereductie wordt beïnvloed door het meerekenen van een hoeveelheid die maximaal de som bedraagt van de totale nettoverwijderingen en de totale netto-emissie van ontbost land, bebost land, beheerd bouwland en beheerd grasland als gedefinieerd in Verordening [LULUCF], moet er flexibiliteit worden ingebouwd voor een maximale hoeveelheid van 280 miljoen ton CO₂-equivalent van deze verwijderingen, die volgens de cijfers in bijlage III tussen de lidstaten zijn verdeeld, als eventuele extra mogelijkheid voor de lidstaten om aan hun toezeggingen te voldoen. De totale hoeveelheid en de verdeling tussen de lidstaten houden rekening met het lagere mitigatiepotentieel van de sector landbouw en landgebruik en met een passende bijdrage van de sector aan de mitigatie en vastlegging van broeikasgassen. Wanneer de uitvoeringshandelingen voor de bijwerking van de referentieniveaus voor bossen op basis van de nationale boekhoudkundige plannen voor bosbouw krachtens artikel 8, lid 6, van Verordening [LULUCF] zijn vastgesteld, moet de bevoegdheid om handelingen vast te stellen in overeenstemming met artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aan de Commissie worden overgedragen [...] teneinde de bijdrage van de boekhoudkundige categorie beheerde bosgrond in het kader van de in deze verordening vervatte flexibiliteit te weerspiegelen. Alvorens een dergelijke gedelegeerde handeling vast te stellen moet de Commissie op basis van de beschikbare gegevens evalueren hoe solide de boekhouding voor beheerde bosgrond is en met name in hoeverre de verwachte en de werkelijke kapcijfers met elkaar overeenstemmen. Daarnaast moet in het kader van Verordening [LULUCF] de mogelijkheid worden geboden om vrijwillig jaarlijkse emissieruimte te schrappen zodat die hoeveelheden kunnen worden meegerekend bij de beoordeling van de naleving door de lidstaten van de verplichtingen uit hoofde van die verordening [...].

- 13) Om te zorgen voor efficiënte, transparante en kosteneffectieve rapportage en verificatie van broeikasgasemissies en van andere informatie die noodzakelijk is om de vooruitgang van de lidstaten met de jaarlijkse emissieruimte te beoordelen, moeten de voorschriften voor de jaarlijkse rapportage en evaluatie van deze verordening worden geïntegreerd in de desbetreffende artikelen van Verordening (EU) nr. 525/2013. Die verordening moet tevens waarborgen dat de jaarlijkse evaluatie van de voortgang van de lidstaten op het gebied van emissiereductie wordt gehandhaafd, rekening houdend met de vorderingen bij de beleidsinitiatieven en maatregelen van de Unie en met informatie die door de lidstaten wordt verstrekt. Om de twee jaar moet de verwachte vooruitgang van de Unie inzake het verwezenlijken van haar reductiestreefcijfers en van de lidstaten inzake het nakomen van hun verplichtingen in de evaluatie worden vermeld. De toepassing van verkleiningen moet echter slechts om de vijf jaar worden overwogen, zodat met de mogelijke bijdrage van ontbost land, bebost land, beheerd bouwland en beheerd grasland uit hoofde van Verordening [LULUCF] rekening kan worden gehouden. Dit laat de taak van de Commissie om erop toe te zien dat de lidstaten hun verplichtingen uit hoofde van deze verordening nakomen, of de bevoegdheid van de Commissie om daartoe een inbreukprocedure in te leiden, onverlet.
- 13a) Verordening (EU) nr. 525/2013 moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- 14) In zijn conclusies van 23 en 24 oktober stelde de Europese Raad dat de beschikbaarheid en het gebruik van de bestaande flexibiliteitsinstrumenten binnen de niet-ETS-sectoren aanzienlijk moeten worden verhoogd om ervoor te zorgen dat de collectieve inspanning van de EU kosteneffectief is en dat de emissies per hoofd van de bevolking uiterlijk in 2030 convergeren. Om de algemene kosteneffectiviteit van de totale vermindering te verhogen, moeten de lidstaten een deel van hun jaarlijkse emissieruimte aan andere lidstaten kunnen overdragen. De transparantie van die overdrachten moet worden gewaarborgd en zij moeten worden uitgevoerd op een voor beide partijen aanvaardbare wijze, onder meer door middel van een veiling, de inschakeling van tussenpersonen die als agent optreden of op basis van bilaterale regelingen. Een overdracht in die zin kan voortkomen uit een project of programma voor de mitigatie van broeikasgassen dat in de verkopende lidstaat wordt uitgevoerd en door de ontvangende lidstaat wordt bekostigd.

- 15) Het Europees Milieuagentschap heeft ten doel duurzame ontwikkeling te ondersteunen en een aanzienlijke en meetbare verbetering van het [...] milieu te helpen verwezenlijken door tijdige, gerichte, relevante en betrouwbare informatie te verstrekken aan beleidsmakers, overheidsinstellingen en het publiek. Het Europees Milieuagentschap moet, overeenkomstig zijn jaarlijkse werkprogramma, de Commissie bijstaan.
- 16) Teneinde ervoor te zorgen dat transacties in het kader van deze verordening, onder meer wat betreft het gebruik van de flexibiliteit en toepassing van de nalevingscontroles, correct worden geboekt, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie handelingen vast te stellen met het oog op de nauwkeurige boekhouding in het kader van deze verordening aan de hand van het EU-register. De noodzakelijke bepalingen moeten worden opgenomen in één instrument dat de boekhoudkundige bepalingen uit hoofde van Richtlijn 2003/87/EG, Verordening (EU) nr. 525/2013, Verordening [LULUCF] en deze verordening combineert. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen van het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven. Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van de gedelegeerde handelingen.
- 17) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van artikel 4, dat bepaalt dat jaarlijkse emissiegrenswaarden voor de lidstaten moeten worden vastgesteld, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad¹⁸.
- 18) Deze verordening laat strengere nationale doelstellingen onverlet.

¹⁸ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

- 19) Aanpassingen van het toepassingsgebied van de artikelen 11, 24, 24 bis en 27 van Richtlijn 2003/87/EG [...] moeten gepaard gaan met een dienovereenkomstige aanpassing van de broeikasgasemissieplafonds die onder deze verordening vallen. Bijgevolg moeten de lidstaten die in het kader van deze verordening in hun toezeggingen aanvullende emissies opnemen van installaties die voordien onder Richtlijn 2003/87/EG vielen, aanvullende beleidsinitiatieven en maatregelen uitvoeren in de sectoren die onder deze verordening vallen teneinde die emissies te verminderen.
- 20) Deze verordening moet vanaf 2024 en vervolgens om de vijf jaar worden geëvalueerd om het algemene functioneren ervan te beoordelen. Bij een dergelijke evaluatie moet onder meer rekening worden gehouden met veranderende nationale omstandigheden, met de resultaten van de faciliterende dialoog in 2018 en met de algemene inventarisatie uit hoofde van de Overeenkomst van Parijs. Voorts dient de Commissie in het kader van de regelmatige rapportage krachtens Verordening (EU) nr. 525/2013 ook de resultaten van de faciliterende dialoog van 2018 te beoordelen.
- 21) Daar de doelstellingen van deze verordening, met name het vastleggen van verplichtingen voor de lidstaten met betrekking tot hun minimumbijdrage aan de doelstelling van de Unie inzake de vermindering van broeikasgasemissies voor de periode 2021 tot en met 2030, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt, maar vanwege de omvang en de gevolgen ervan beter door de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voorwerp

Deze verordening legt verplichtingen vast voor de lidstaten met betrekking tot de minimum-bijdragen [...] die zij in de periode 2021 tot en met 2030 moeten leveren om de doelstelling van de Unie te halen, namelijk in 2030 30 % minder broeikasgassen uitstoten dan in 2005 in de onder artikel 2 vallende sectoren, en stelt regels vast voor het bepalen van de jaarlijkse emissieruimten en voor de evaluatie van de vorderingen van de lidstaten bij het leveren van hun minimumbijdrage.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op de broeikasgasemissies van de IPCC-broncategorieën energie, industriële processen en gebruik van producten, landbouw en afval zoals bepaald in het kader van Verordening (EU) nr. 525/2013, met uitzondering van de emissies afkomstig van de activiteiten die zijn opgenomen in bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG.
2. Onverminderd artikel 7 en artikel 9, lid 2, is deze verordening niet van toepassing op broeikasgasemissies en -verwijderingen die onder Verordening [LULUCF] vallen.
3. Voor de toepassing van deze verordening worden CO₂-emissies van IPCC-broncategorie "1.A.3.A burgerluchtvaart" als gelijk aan nul beschouwd.

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- 1) "broeikasgasemissies": de uitstoot van kooldioxide (CO₂), methaan (CH₄), distikstofoxide of lachgas (N₂O), fluorkoolwaterstoffen (HFK's), perfluorkoolstoffen (PFK's), stikstoftrifluoride (NF₃) en zwavelhexafluoride (SF₆), uitgedrukt in ton CO₂-equivalent, zoals bepaald in Verordening (EU) nr. 525/2013, en die onder het toepassingsgebied van deze verordening valt;
- 2) "jaarlijkse emissieruimten": de per jaar maximaal toegestane broeikasgasemissies in de jaren 2021 tot en met 2030, zoals bepaald op grond van artikel 4, lid 3, en artikel 10;
- 3) "EU-ETS-recht" betekent een "recht" als omschreven in artikel 3, punt a), van Richtlijn 2003/87/EG.

Artikel 4

Jaarlijkse emissiegrenswaarden voor de periode 2021-2030

1. Iedere lidstaat beperkt in 2030 zijn krachtens lid 3 vastgestelde broeikasgasemissies met ten minste het percentage dat voor die lidstaat in bijlage I bij deze verordening is vastgesteld ten opzichte van de emissies van die lidstaat in 2005.
2. Met inachtneming van de in de artikelen 5, 6 en 7 van deze verordening genoemde vormen van flexibiliteit, de aanpassing overeenkomstig artikel 10, lid 2, van deze verordening, en rekening houdend met de verkleiningen die voortvloeien uit de toepassing van artikel 7 van Beschikking nr. 406/2009/EG, zorgt elke lidstaat ervoor dat zijn broeikasgasemissies tussen 2021 en 2029 elk jaar niet hoger liggen dan de grenswaarde bepaald door een lineair traject, beginnend in 2020 met zijn gemiddelde broeikasgasemissies gedurende 2016, 2017 en 2018, zoals bepaald op grond van lid 3 van dit artikel, en eindigend in 2030 op de doelstelling die voor die lidstaat in bijlage I bij deze verordening is vastgelegd.

3. De Commissie stelt [...] uitvoeringshandelingen vast met de jaarlijkse emissieruimten voor de jaren 2021 tot en met 2030, uitgedrukt in ton CO₂-equivalent, zoals gespecificeerd in de leden 1 en 2. Voor de toepassing van die uitvoeringshandelingen verricht de Commissie een uitgebreide beoordeling van de door de lidstaten overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) nr. 525/2013 ingediende recentste nationale inventarisgegevens betreffende het jaar 2005 en de jaren 2016 tot en met 2018. In die handelingen wordt ook het emissieniveau van elke lidstaat in 2005 aangegeven, zoals dat wordt gebruikt om de in de leden 1 en 2 van dit artikel gespecificeerde jaarlijkse emissieruimten te bepalen.
4. In die uitvoeringshandelingen worden, op basis van de percentages die door de lidstaten uit hoofde van artikel 6, lid 2, worden meegedeeld, eveneens de totale hoeveelheden gespecificeerd die door de lidstaten kunnen worden meegerekend om hun verplichtingen overeenkomstig artikel 9 van 2021 tot en met 2030 na te komen. Indien de som van de totale hoeveelheden in alle lidstaten hoger zou liggen dan de collectieve totaalhoeveelheid van 100 miljoen, worden de totale hoeveelheden voor elke lidstaat verhoudingsgewijs verminderd zodat de collectieve totaalhoeveelheid niet wordt overschreden.
5. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 13 bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 5

Flexibiliteitsinstrumenten om de jaarlijkse emissiegrenswaarden te bereiken

- 1.¹⁹ Gedurende de jaren 2021 tot en met 2025 kan een lidstaat een maximale hoeveelheid van 10 % van zijn jaarlijkse emissieruimte voor het volgende jaar lenen.
2. Gedurende de jaren 2026 tot en met 2029 kan een lidstaat een maximale hoeveelheid van 5 % van zijn jaarlijkse emissieruimte van het volgende jaar lenen.

¹⁹ Voorheen lid 2. De tekst van het eerdere lid 1 wordt geschrapt (overbodig).

3. Indien de broeikasgasemissies van een lidstaat in een bepaald jaar onder zijn jaarlijkse emissieruimte voor dat jaar liggen, het gebruik van de flexibiliteit krachtens dit artikel en artikel 6 meegerekend, kan deze lidstaat het overtollige deel van zijn jaarlijkse emissieruimte in reserve houden voor de daaropvolgende jaren, tot en met 2030.
4. Een lidstaat kan maximaal 5 % van zijn jaarlijkse emissieruimte voor een bepaald jaar overdragen aan andere lidstaten. De ontvangende lidstaat kan deze hoeveelheid gebruiken om te voldoen aan zijn verplichtingen overeenkomstig artikel 9 voor het betrokken jaar of de daaropvolgende jaren, tot en met 2030.
5. Indien de beoordeelde broeikasgasemissies van een lidstaat in een bepaald jaar onder zijn jaarlijkse emissieruimte voor dat jaar liggen, het gebruik van de flexibiliteit krachtens de leden 1 tot en met 4 van dit artikel en krachtens artikel 6 meegerekend, kan deze lidstaat het overtollige deel van zijn jaarlijkse emissieruimte naar andere lidstaten overdragen. Een ontvangende lidstaat kan deze hoeveelheid gebruiken om te voldoen aan zijn verplichtingen overeenkomstig artikel 9 voor dat jaar of de daaropvolgende jaren, tot en met 2030.
- 5 bis. De inkomsten die voortvloeien uit overdrachten van emissieruimten uit hoofde van de leden 4 en 5, kunnen door de lidstaten worden gebruikt om klimaatverandering in de Unie en in derde landen aan te pakken. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van acties die overeenkomstig dit lid worden ondernomen.
- 5 ter. Overdrachten uit hoofde van de leden 4 en 5 van dit artikel kunnen voortkomen uit een project of programma voor de mitigatie van broeikasgassen dat in de verkopende lidstaat wordt uitgevoerd en door de ontvangende lidstaat wordt bekostigd, waarbij dubbelrekening evenwel moet worden voorkomen en traceerbaarheid moet worden gegarandeerd.
6. De lidstaten kunnen, zonder enige kwantitatieve beperking en zonder ze dubbel te tellen, gebruikmaken van kredieten uit projecten afgegeven overeenkomstig artikel 24 bis, lid 1, van Richtlijn 2003/87/EG, om aan hun verplichtingen uit hoofde van artikel 9 van deze verordening te voldoen.

Flexibiliteit voor bepaalde lidstaten ingevolge de vermindering van EU-ETS-emissierechten

1. De in bijlage II vermelde lidstaten hebben de mogelijkheid een beperkte hoeveelheid EU-ETS-emissierechten te annuleren van samengeteld maximaal 100 miljoen [...] voor het nakomen van hun verplichtingen uit hoofde van deze verordening. Die annulering gebeurt uit de veilinghoeveelheden van de betrokken lidstaat uit hoofde van artikel 10 van Richtlijn 2003/87/EG.
2. Lidstaten die in bijlage II zijn opgenomen, stellen de Commissie uiterlijk 31 december 2019 in kennis van hun voornemen om gebruik te maken van de beperkte annulering van de in lid 1 genoemde EU-ETS-emissierechten tot maximaal het in bijlage II opgenomen percentage voor ieder jaar van de periode van 2021 tot en met 2030 voor elke betrokken lidstaat om aan zijn verplichtingen overeenkomstig artikel 9 te voldoen. De in bijlage II vermelde lidstaten kunnen twee maal besluiten het eerder meegedeelde percentage naar beneden te herzien, namelijk in 2024 en in 2027. In dat geval stellen zij de Commissie uiterlijk op 31 december 2024, en indien nodig uiterlijk op 31 december 2027, van dat besluit in kennis.
3. De in het kader van artikel 20 van Richtlijn 2003/87/EG benoemde centrale administrateur ([...] "de centrale administrateur") houdt op verzoek van een lidstaat rekening met een hoeveelheid tot maximaal de in artikel 4, lid 4, van deze verordening bedoelde totale hoeveelheid voor de naleving door die lidstaat overeenkomstig artikel 9 van deze verordening. Van 2021 tot en met 2030 wordt voor elk jaar voor die lidstaat een tiende van de overeenkomstig artikel 4, lid 4, van deze verordening vastgestelde hoeveelheid EU-ETS-emissierechten geannuleerd krachtens artikel 12, lid 4, van Richtlijn 2003/87/EG.
4. Wanneer een lidstaat overeenkomstig lid 2 van dit artikel de Commissie in kennis heeft gesteld van zijn besluit tot herziening van het eerder meegedeelde percentage, wordt voor die lidstaat een dienovereenkomstig geringere hoeveelheid emissierechten geannuleerd voor elk van de jaren van respectievelijk 2026 tot en met 2030 en 2028 tot en met 2030.

Artikel 7

Extra gebruik van maximaal 280 miljoen nettoverwijderingen afkomstig van ontbost land, bebost land, beheerd bouwland en beheerd grasland

1. In zoverre voor een bepaald jaar de emissies van een lidstaat hoger liggen dan zijn jaarlijkse emissieruimten, kan deze lidstaat een hoeveelheid van maximaal de som van de totale nettoverwijderingen en de totale netto-emissies afkomstig van de in artikel 2 van Verordening [LULUCF] bedoelde boekhoudkundige categorieën ontbost land, bebost land, beheerd bouwland en beheerd grasland samengenomen meerekenen om aan zijn verplichtingen overeenkomstig artikel 9 van deze verordening voor dat jaar te voldoen, op voorwaarde dat:
 - a) de totale hoeveelheid die voor die lidstaat wordt meegerekend voor alle jaren in de periode 2021 tot en met 2030 niet hoger ligt dan de in bijlage III voor die lidstaat vastgestelde maximumhoeveelheid;
 - b) dergelijke hoeveelheid hoger ligt dan wat voor die lidstaat in het kader van artikel 4 van Verordening [LULUCF] is vereist;
 - c) de lidstaat in het kader van Verordening [LULUCF] niet meer nettoverwijderingen heeft ontvangen van andere lidstaten dan hij heeft overgedragen; en
 - d) de lidstaat aan zijn verplichtingen in het kader van Verordening [LULUCF] heeft voldaan.
2. De Commissie stelt overeenkomstig artikel 12 gedelegeerde handelingen vast tot wijziging van lid 1 van dit artikel teneinde de bijdrage van de boekhoudkundige categorie beheerde bosgrond te weerspiegelen, wanneer de uitvoeringshandelingen voor de bijwerking van de referentieniveaus voor bossen op basis van de nationale boekhoudkundige plannen voor bosbouw krachtens artikel 8, lid 6, van Verordening [LULUCF] worden vastgesteld [...].

Artikel 8

Corrigerende maatregelen

1. Indien de Commissie, na een beoordeling overeenkomstig artikel 21 van Verordening (EU) nr. 525/2013 en rekening houdend met het beoogd gebruik van de flexibiliteit als bedoeld in de artikelen 5 tot en met 7 van onderhavige verordening, constateert dat een lidstaat onvoldoende vooruitgang boekt, dient die lidstaat binnen drie maanden bij de Commissie een actieplan met corrigerende maatregelen in dat het volgende omvat:
 - a) door de lidstaat uit te voeren maatregelen om te voldoen aan zijn specifieke verplichtingen in het kader van artikel 4 van deze verordening, via nationale beleidsinitiatieven en maatregelen en de uitvoering van maatregelen van de Unie;
 - b) een tijdschema voor de uitvoering van die maatregelen, zodat de jaarlijkse vooruitgang bij de uitvoering kan worden beoordeeld.
2. Het Europees Milieuagentschap staat, overeenkomstig zijn jaarlijkse werkprogramma, de Commissie bij in haar werkzaamheden om eventuele actieplannen in dit verband te evalueren.
3. De Commissie kan over de overeenkomstig lid 1 ingediende plannen advies uitbrengen. Zij doet dat in voorkomend geval binnen vier maanden na de ontvangst van die plannen.

Artikel 9

Nalevingscontrole

1. Indien de beoordeelde broeikasgasemissies van een lidstaat voor eender welk specifiek jaar binnen de periode, ingevolge lid 2 van dit artikel en ingevolge de krachtens de artikelen 5 tot en met 7 gebruikte flexibiliteit, hoger liggen dan de jaarlijkse emissieruimte, zijn in 2027 en 2032 de volgende maatregelen van toepassing:
 - a) aan het emissiecijfer van de lidstaat voor het volgende jaar wordt een hoeveelheid toegevoegd gelijk aan de hoeveelheid, uitgedrukt in ton CO₂-equivalent overtollige broeikasgasemissies, vermenigvuldigd met een factor 1,08, in overeenstemming met de maatregelen die zijn genomen overeenkomstig artikel 11; en

- b) de lidstaat wordt tijdelijk verboden een deel van zijn jaarlijkse emissieruimte aan een andere lidstaat over te dragen totdat hij voldoet aan de verplichtingen van artikel 4 van deze verordening. De centrale administrateur past dit verbod toe in het in artikel 11 bedoelde register.
2. Indien de onder Verordening [LULUCF] vallende broeikasgasemissies van een lidstaat in de periode 2021 tot en met 2025 of in de periode 2026 tot en met 2030 hoger lagen dan de broeikasgasverwijderingen, zoals bepaald overeenkomstig artikel 12 van die verordening, worden de jaarlijkse emissieruimten voor deze lidstaat verkleind met een hoeveelheid gelijk aan de omvang in ton CO₂-equivalent van deze overtollige broeikasgasemissies voor de desbetreffende jaren.

Artikel 10

Aanpassingen

1. De jaarlijkse emissieruimten voor elke lidstaat in het kader van artikel 4 van deze verordening worden aangepast zodat zij het volgende weerspiegelen:
- a) de aanpassingen van het aantal krachtens artikel 11 van Richtlijn 2003/87/EG verleende EU-ETS-rechten [...] die het resultaat zijn van een wijziging van het toepassingsgebied van die richtlijn ten aanzien van de bronnen die eronder vallen, overeenkomstig de ingevolge die richtlijn vastgestelde besluiten van de Commissie betreffende de definitieve goedkeuring van de nationale toewijzingsplannen voor de periode van 2008 tot en met 2012 [...];
 - b) de aanpassingen van het aantal krachtens de artikelen 24 en 24 bis van Richtlijn 2003/87/EG verleende EU-ETS-rechten of -kredieten voor emissiereducties in een lidstaat; en
 - c) de aanpassingen van het aantal EU-ETS-rechten voor broeikasgasemissies van installaties die overeenkomstig artikel 27 van Richtlijn 2003/87/EG van de EU-ETS zijn uitgesloten, gedurende de uitsluitingsperiode.
2. De in bijlage IV bij deze verordening opgenomen hoeveelheid wordt aan de in die bijlage bedoelde ruimte voor elke lidstaat voor het jaar 2021 toegevoegd.

3. De Commissie maakt de cijfers die het resultaat zijn van die aanpassingen bekend.

Artikel 10 bis

Extra veiligheidsreserve voor lidstaten in uitzonderlijke omstandigheden

1. Een veiligheidsreserve die correspondeert met een hoeveelheid van maximaal [100] miljoen ton CO₂-equivalent wordt in het EU-register vastgesteld, voor zover de doelstelling van de Unie als bedoeld in artikel 1 wordt verwezenlijkt. Zij is beschikbaar in aanvulling op de flexibiliteitsinstrumenten als bedoeld in de artikelen 5, 6 en 7 [...].
2. Een lidstaat kan gebruik maken van de in lid 1 bedoelde reserve op voorwaarde dat aan alle volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) het bbp per hoofd van de bevolking tegen marktprijzen in 2013, zoals gepubliceerd door Eurostat in april 2016, was lager dan het EU-gemiddelde;
 - b) zijn cumulatieve emissies voor de jaren 2013 tot en met 2020 in de onder deze verordening vallende sectoren zijn lager dan de cumulatieve jaarlijkse emissieruimten voor de periode 2013 tot en met 2020; en
 - c) hij heeft de flexibiliteitsinstrumenten uit hoofde van artikel 5, leden 2 en 3 uitgeput, hij heeft maximaal gebruik gemaakt van nettoverwijderingen overeenkomstig artikel 7, ook al bereikt deze hoeveelheid niet het in bijlage III vastgestelde niveau, hij heeft geen netto-overdrachten naar andere lidstaten uit hoofde van artikel 5 verricht, en zijn emissies liggen desondanks hoger dan zijn jaarlijkse emissieruimte in de periode van 2026 tot en met 2030.
3. Een lidstaat die voldoet aan de voorwaarden van lid 2. ontvangt een extra hoeveelheid uit de reserve tot maximaal zijn tekort, die moet worden gebruikt voor naleving krachtens artikel 9. Die hoeveelheid mag niet meer bedragen dan 20 % van zijn totale overschrijding in de periode van 2013 tot en met 2020. Indien de hieruit voortvloeiende gezamenlijke hoeveelheid van alle lidstaten die voldoen aan de in lid 2 gestelde voorwaarden, groter is dan het in lid 1 bedoelde maximum, wordt de hoeveelheid voor elk van deze lidstaten pro rata verlaagd.

Elke hoeveelheid die in de reserve overblijft na de verdeling als genoemd in de eerste alinea wordt over de in die alinea bedoelde lidstaten verdeeld, evenredig aan doch niet meer dan hun resterende tekorten. Deze hoeveelheid mag voor elk van deze lidstaten een aanvulling zijn op het in de eerste alinea bedoelde percentage.

4. Na de voltooiing van de beoordeling als bedoeld in artikel 19 van Verordening (EU) nr. 525/2013 voor het jaar 2020 publiceert de Commissie de maximumhoeveelheden als bedoeld in lid 3, eerste alinea, tweede zin, van dit artikel voor elke lidstaat als bedoeld in lid 2, punten a) en b).

Artikel 11

Register

1. De Commissie stelt overeenkomstig artikel 12 gedelegeerde handelingen vast om deze verordening aan te vullen en zorgt aldus in het kader van deze verordening voor een nauwkeurige boekhouding aan de hand van het krachtens artikel 10 van Verordening (EU) nr. 525/2013 vastgestelde EU-register, met betrekking tot:
 - a) de jaarlijkse emissieruimten;
 - b) de in het kader van de artikelen 5 tot en met 7 van deze verordening gebruikte flexibiliteitsinstrumenten;
 - c) controle op de naleving overeenkomstig artikel 9 van deze verordening; en
 - d) aanpassingen in het kader van artikel 10 van deze verordening;
 - e) de veiligheidsreserve uit hoofde van artikel 10 bis van deze verordening.

1 bis. De centrale administrateur voert een geautomatiseerde controle uit op elke transactie uit hoofde van deze verordening en blokkeert, indien nodig, transacties om onregelmatigheden te vermijden.

2. De in lid 1, punten a) tot en met e), en lid 1 bis bedoelde informatie is toegankelijk voor het publiek.

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in artikel 7, lid 2, en in artikel 11 [...] bedoelde bevoegdheidsdelegatie wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar met ingang van ... [datum van inwerkingtreding van deze verordening]. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden vóór het einde van de termijn van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 7, lid 2, en artikel 11 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Alvorens een gedelegeerde handeling vast te stellen, raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord over betere wetgeving van 13 april 2016.
5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
6. Een overeenkomstig de artikelen 7, lid 2, en artikel 11 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn van twee maanden de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of van de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 13

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Verordening (EU) nr. 525/2013 ingestelde Comité klimaatverandering. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 14

Evaluatie

1. De bepalingen van deze verordening worden voortdurend geëvalueerd, waarbij onder meer rekening wordt gehouden met de evoluerende nationale omstandigheden, de internationale ontwikkelingen en de inspanningen ter verwezenlijking van de doelstellingen op lange termijn van de Overeenkomst van Parijs.
2. De Commissie brengt binnen zes maanden na elke algemene inventarisatie die is overeengekomen in artikel 14 van de Overeenkomst van Parijs verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad over de uitvoering van deze verordening, de bijdrage ervan aan de algehele doelstelling van de Unie inzake de vermindering van broeikasgasemissies voor 2030 en de bijdrage ervan aan de verwezenlijking van de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs, met name met betrekking tot de behoefte aan bijkomende beleidsinitiatieven en maatregelen van de Unie met het oog op noodzakelijke broeikasgasemissiereducties door de Unie en haar lidstaten, en kan passende voorstellen indienen.

Wijzigingen van Verordening (EU) nr. 525/2013

Verordening (EU) nr. 525/2013 wordt als volgt gewijzigd:

1) Artikel 7, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

a) het volgende punt wordt ingevoegd:

"a bis) vanaf 2023, hun antropogene emissies van broeikasgassen als bedoeld in artikel 2 van Verordening .../... van het Europees Parlement en de Raad [ESR] [...] voor het jaar X-2, overeenkomstig de rapportagevoorschriften van het UNFCCC";

b) de tweede alinea wordt vervangen door:

"De lidstaten stellen de Commissie in hun rapporten jaarlijks in kennis van hun voornemen gebruik te maken van de flexibele instrumenten in artikel 5, leden 4 en 5, van Verordening [ESR]. Binnen drie maanden na ontvangst van de informatie van de lidstaten stelt de Commissie die informatie ter beschikking van het comité bedoeld in artikel 26".

2) Aan artikel 13, lid 1, punt c), wordt het volgende punt [...] toegevoegd:

"viii) vanaf 2023, informatie over nationale beleidsinitiatieven en maatregelen die zijn genomen om hun verplichtingen uit hoofde van Verordening [ESR] [...] na te komen, en informatie over geplande aanvullende nationale beleidsinitiatieven en maatregelen die zijn bedoeld om broeikasgasemissies verder te beperken dan hun toezeggingen in het kader van die verordening [...] (verplaatst naar punt 1 b) hierboven)."

3) Aan artikel 14, lid 1, wordt het volgende punt toegevoegd:

"f) vanaf 2023, de totale prognoses van broeikasgassen en afzonderlijke ramingen voor de geschatte broeikasgasemissies voor de emissiebronnen die vallen onder Richtlijn 2003/87/EG en Verordening [ESR] [...]."

4) In artikel 21, lid 1, wordt het volgende punt ingevoegd:

"c) de verplichtingen in het kader van artikel 4 van Verordening [ESR] [...]. Bij het opstellen van deze beoordeling wordt rekening gehouden met de geboekte vooruitgang bij de beleidsinitiatieven en maatregelen van de Unie en met informatie van de lidstaten. Om de twee jaar heeft de beoordeling ook betrekking op de verwachte vooruitgang van de Unie bij het uitvoeren van haar nationaal bepaalde bijdrage aan de Overeenkomst van Parijs met daarin de toezegging van de Unie tot emissiereducties in de gehele economie, en op de verwachte vooruitgang van de lidstaten bij het nakomen van hun verplichtingen uit hoofde van die verordening."

Artikel 16

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

*BIJLAGE I***BROEIKASGASEMISSIEREDUCTIES VAN DE LIDSTATEN OP GROND VAN
ARTIKEL 4**

	Broeikasgasemissiereducties van de lidstaten in 2030 onder de niveaus van 2005 zoals bepaald overeenkomstig artikel 4, lid 3
België	-35%
Bulgarije	-0%
Tsjechië	-14%
Denemarken	-39%
Duitsland	-38%
Estland	-13%
Ierland	-30%
Griekenland	-16%
Spanje	-26%
Frankrijk	-37%
Kroatië	-7%
Italië	-33%
Cyprus	-24%
Letland	-6%
Litouwen	-9%
Luxemburg	-40%
Hongarije	-7%
Malta	-19%
Nederland	-36%
Oostenrijk	-36%
Polen	-7%
Portugal	-17%
Roemenië	-2%
Slovenië	-15%
Slowakije	-12%
Finland	-39%
Zweden	-40%
Verenigd Koninkrijk	-37%

BIJLAGE II

**LIDSTATEN DIE EEN BEPERKTE MAXIMALE HOEVEELHEID ETS-RECHTEN
MOGEN ANNULEREN DIE WORDEN MEEGEREKEND OVEREENKOMSTIG
ARTIKEL 6**

	Maximumpercentage van de emissies uit 2005 zoals bepaald overeenkomstig artikel 4, lid 3, van deze verordening
België	2%
Denemarken	2%
Ierland	4%
Luxemburg	4%
Malta	2%
Nederland	2%
Oostenrijk	2%
Finland	2%
Zweden	2%

BIJLAGE III

**TOTALE NETTOVERWIJDERINGEN AFKOMSTIG VAN ONTBOST LAND, BEBOST
LAND, BEHEERD BOUWLAND EN BEHEERD GRASLAND DIE DE LIDSTATEN
MOGEN MEEREKENEN VOOR NALEVING VOOR DE PERIODE 2021-2030
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 7**

	Maximumhoeveelheid, uitgedrukt in miljoen ton CO ₂ -equivalent
België	3,8
Bulgarije	4,1
Tsjechië	2,6
Denemarken	14,6
Duitsland	22,3
Estland	0,9
Ierland	26,8
Griekenland	6,7
Spanje	29,1
Frankrijk	58,2
Kroatië	0,9
Italië	11,5
Cyprus	0,6
Letland	3,1
Litouwen	6,5
Luxemburg	0,25
Hongarije	2,1
Malta	0,03
Nederland	13,4
Oostenrijk	2,5
Polen	21,7
Portugal	5,2
Roemenië	13,2
Slovenië	1,3
Slowakije	1,2
Finland	4,5
Zweden	4,9
Verenigd Koninkrijk	17,8
Maximumtotaal:	280

BIJLAGE IV

TOTALE AANPASSING KRACHTENS ARTIKEL 10, LID 2

	Totale aanpassing krachtens artikel 10, lid 2, uitgedrukt in ton CO ₂ -equivalent
Bulgarije	1602912
Tsjechië	4440079
Estland	145944
Kroatië	1148708
Letland	547061
Litouwen	2165895
Hongarije	6705956
Polen	7456340
Portugal	1655253
Roemenië	10932743
Slovenië	178809
Slowakije	2160210
